

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 160/19
Luxembourg, den 19. december 2019

Dom i sag C-418/18 P
Puppinck m.fl./ Kommissionen

Domstolen fastslog, at Retten ikke begik en fejl, da den opretholdt Europa-Kommissionens afgørelse om ikke at fremsætte lovforslag i forbindelse med det europæiske borgerinitiativ »One of Us«

Domstolen (Store Afdeling) forkastede ved dom af 19. december 2019, Puppinck m.fl. mod Kommissionen (sag C-418/18 P), den appel, som initiativtagerne til det europæiske borgerinitiativ (herefter »EBI'et«) med titlen »One of Us« havde iværksat til prøvelse af en dom afsagt af Retten¹, hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellanternes påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 28. maj 2014 vedrørende dette EBI².

I henhold til traktaten om Den Europæiske Union³ og forordning nr. 211/2011⁴ kan mindst 1 mio. EU-borgere fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne tage initiativ til at opfordre Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte forslag til EU-lovgiver om at vedtage en retsakt til gennemførelsen af traktaterne. Før initiativtagerne til et EBI kan begynde at indsamle det påkrævede antal underskrifter, skal de registrere EBI'et ved Kommissionen, som navnlig undersøger dets emne og formål.

Patrick Grégor Puppinck og seks andre personer udgør borgerkomitéen i EBI'et med titlen »One of Us«, som blev registreret ved Kommissionen i 2012⁵. Formålet med dette EBI er at forbyde og at sætte en stopper for Unionens finansiering af aktiviteter, der indebærer ødelæggelse af menneskelige embryoner (især inden for forskning, udviklingsbistand og den offentlige sundhed), herunder direkte eller indirekte finansiering af abort. Efter registreringen indsamlede EBI'et »One of Us« de påkrævede 1 mio. underskrifter, før det officielt blev indgivet til Kommissionen i begyndelsen af 2014. Den 28. maj 2014 bekendtgjorde Kommissionen i en meddelelse, at den ikke ville træffe nogen foranstaltninger som reaktion på dette EBI.

Initiativtagerne til EBI'et nedlagde påstand for Den Europæiske Unions Ret om annullation af Kommissionens meddelelse, idet de bl.a. gjorde gældende, at denne institution var forpligtet til at fremsætte et forslag til EU-retsakt som svar på et registreret EBI. Retten opretholdt Kommissionens afgørelse.

Domstolen anførte indledningsvis i appeldommen, at EBI'et i henhold til ordlyden af artikel 11, stk. 4, TEU tilsigter at »opfordre« Kommissionen til at fremsætte et egnet forslag til gennemførelse af traktaterne og ikke forpligter denne institution til at foretage den eller de handlinger, som påtænkes med EBI'et. Domstolen tilføjede, at det fremgår af forskellige bestemmelser i forordning nr. 211/2011, at Kommissionen, når den modtager et EBI, fastsætter de eventuelle foranstaltninger, den agter at træffe, og grundene til, at den har valgt at træffe eller eventuelt ikke at træffe foranstaltninger, hvilket bekræfter, at Kommissionens fremsættelse af et forslag til EU-retsakt som reaktion på et EBI har en fakultativ karakter.

¹ Rettens dom af 23.4.2018, One of Us m.fl. mod Kommissionen ([T-561/14](#)), jf. ligeledes pressemeddelelse nr. [52/18](#).

² Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final af 28.5.2014 om det europæiske borgerinitiativ »One of Us«.

³ Artikel 11, stk. 4, TEU.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16.2.2011 om borgerinitiativer (EUT 2011, L 65, s. 1).

⁵ COM(2014) 355 final.

Domstolen fastslog derefter, at den lovgivningsmæssige initiativret, som Kommissionen er tillagt ved traktaterne, indebærer, at det tilkommer denne institution at beslutte, om den skal fremlægge et forslag til en retsakt, ud over i de tilfælde, hvor den er forpligtet til at fremlægge et sådant forslag. Denne lovgivningsmæssige initiativret, som tilkommer Kommissionen, er et af udtrykkene for princippet om den institutionelle ligevægt, der er karakteristisk for Unionens institutionelle opbygning. Dette princip forudsætter, at hver enkelt af institutionerne udøver sine beføjelser under hensyntagen til de øvrige institutioners beføjelser. Domstolen fastslog i denne henseende, at EBI'et i henhold til forordning nr. 211/2011 tilsigter at give EU-borgerne en ret svarende til den, Parlamentet og Rådet har i medfør af henholdsvis artikel 225 TEUF og artikel 241 TEUF, til at anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag til gennemførelse af traktaterne. Da den ret, som således er tillagt Parlamentet og Rådet, ikke begrænser Kommissionens lovgivningsmæssige initiativret, må det samme imidlertid gælde for et EBI.

Domstolen fremhævede ligeledes, at den omstændighed, at Kommissionen ikke er forpligtet til at træffe foranstaltninger som reaktion på et EBI, i modsætning til det af appellanterne anførte ikke betyder, at et sådant initiativ fratages sin effektive virkning. Således udgør EBI-mekanismen dels et af de deltagelsesdemokratiske instrumenter, som siden vedtagelsen af Lissabontraktaten har suppleret den ordning med repræsentativt demokrati, som Unionens funktionsmåde bygger på, og som har til formål at fremme borgernes deltagelse i den demokratiske proces og dialogen mellem borgerne og EU-institutionerne. Dels udløser et EBI, som er blevet registreret i overensstemmelse med forordning nr. 211/2011, og som overholder alle de procedurer og betingelser, der er fastsat i denne forordning, en række bestemte forpligtelser for Kommissionen, som er opregnet i forordningens artikel 10 og 11. Ifølge Domstolen beror EBI-mekanismens særlige merværdi ikke på visheden om et resultat, men i de veje og muligheder, det skaber for EU-borgerne for at indlede en politisk debat ved EU-institutionerne uden at skulle afvente iværksættelsen af en lovgivningsprocedure.

Derudover bekræftede Domstolen Rettens tilgang, hvorefter en meddelelse vedrørende et EBI, såsom den omtvistede meddelelse, er omfattet af Kommissionens vide skønsmæssige beføjelse og derfor skal undergives en begrænset prøvelse navnlig med henblik på at afgøre, om den er tilstrækkelig begrundet, og om den er behæftet med åbenbart urigtige skøn.

I denne forbindelse stadfæstede Domstolen navnlig Rettens ræsonnement om, at Kommissionen ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da den lagde en publikation fra Verdenssundhedsorganisationen til grund og fandt, at Unionens finansiering af en flæthed af sikre og effektive sundhedstjenester, herunder med hensyn til abort, bidrog til at reducere antallet af usikre aborter og derfor til at reducere dødelighed og sygdom blandt mødre.

Bemærkning: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106